

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Hvad Fatter gjør, det er altid det Rigtige

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 83. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr04val-shoot-idm139893300083776/facsimile.pdf> (tilgået 16. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

»Det vil Du, Fatter, bedst forstaae!« sagde Konen, »nu er der Marked i Kjøbstaden, rid Du derind, faae Penge for Hesten eller gjør et godt Bytte; som Du gjør, er det altid det Rigtige. Rid til Markedet!«

5 Og saa bandt hun hans Halsklud, før det forstod hun dog bedre end han; hun bandt med dobbelt Sløife, det saae galant ud, og saa pudsede hun hans Hat med sin flade Haand, og hun kyssede ham paa hans varme Mund, og saa red han afsted paa Hesten, som skulde sælges eller byttes bort. Jo, Fatter forstod

10 det.

Solen brændte, der var ingen Skyer oppe! Veien støjede, der vare saa mange Markedsfolk, til Vogns og til Hest og paa deres egne Been. Det var en Solhede, og der var ikke Skygge skabt paa Veien.

15 Der gik En og drøv en Ko, den var saa nydelig, som en Ko kan være. »Den giver vist deilig Melk!« tænkte Bondemanden, det kunde være et ganske godt Bytte at faae den. »Veed Du hvad, Du med Koen!« sagde han, »skulle vi To ikke tale lidt sammen! seer Du, en Hest, troer jeg nok, koster mere end

20 en Ko, men det er det Samme! jeg har mere Gavn af Koen; skal vi bytte!«

»Ja nok!« sagde Manden med Koen og saa byttede de.

[27] Nu var det gjort, og saa kunde Bondemanden have vendt om, han havde jo udrettet, hvad han vilde, men da han nu engang

25 havde betænkt at ville komme til Marked, saa vilde han komme til Marked, bare for at see paa det; og saa gik han med sin Ko. Han gik rask til, og Koen gik rask til, og saa kom de snart til at gaac lige ved Siden af en Mand, der førte et Faar. Det var et godt Faar, godt istand og godt med Uld.

30 »Det gad jeg nok eie!« tænkte Bonden. »Det vilde ikke komme til at savne Græsning paa vor Grøftkant, og til Vinter kunde man tage det ind i Stuen hos sig. I Grunden var det rigtigere af os at holde Faar, end holde Ko. Skal vi bytte?«

Ja, det vilde da nok Manden, som havde Faaret, og saa blev

35 det Bytte gjort, og Bondemanden gik med sit Faar hen ad Landeveien. Der ved Stenten saae han en Mand med en stor Gaas under Armen.

»Det er en svær Een, Du der har!« sagde Bondemanden,

»den har baade Fjer og Fedt! den kunde tage sig godt ud i

40 Tjør ved vor Vandpyt! den var Noget for Møder at samle Skrællinger til! Hun har lidt sagt, »bare vi havde en Gaas!«

12 vare] var B, vare C. 15 deilig] godt kr.